Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 10, No 1 (1959)

ΜΥΪΚΗ ΔΥΣΤΡΟΦΙΑ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ* (ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ)

ΕΥΘ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

doi: [10.12681/jhvms.17757](https://doi.org/10.12681/jhvms.17757)

Copyright © 2018, ΕΥΘ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. (1959). ΜΥΪΚΗ ΔΥΣΤΡΟΦΙΑ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ* (ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ). *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 10(1), 3-9. <https://doi.org/10.12681/jhvms.17757>

ΜΥΙΚΗ ΔΥΣΤΡΟΦΙΑ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ *

(ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ)

Ὑπὸ

ΕΥΘ. ΣΤΟΦΟΡΟΥ

Κτηνιάτρου

Ἐσχάτως ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσωμεν ἐστὶν Μυϊκῆς Δυστροφίας τῶν ἀμνῶν εἰς Ἀμφίκλειαν Λοκρίδος. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς προσιτῆς ἡμῖν βιβλιογραφίας προκύπτει ὅτι ἡ νόσος αὕτη δὲν ἔχει μέχρι τοῦδε διαπιστωθεῖ παρ' ἡμῖν, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον ὅπως μελετήσωμεν καὶ περιγράψωμεν αὐτήν.

Ἱστορικόν :

Κατὰ μῆνα Δεκέμβριον 1958 κληθέντες παρὰ κτηνοτρόφου τοῦ ὧς ἄνω Δήμου ἐπεσκέφθημεν ποίμνιον ἀποτελούμενον ἕξ 100 περίπου προβάτων, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετραετίας ἐνεφανίσθη νόσος ἀποδεκατίζουσα τοὺς ἀμνοὺς ἰδίως τῶν πρωτοτόκων προβατινῶν, καὶ δὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῆς γεννήσεως των. Κατὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κτηνοτρόφου 10-15% τοῦ συνόλου τῶν ἀμνῶν προσβάλλονται ἑτησίως ἐκ τῆς νόσου ταύτης, παρουσιάζοντες δυσκαμψίαν τῶν ἄκρων δυσχεραίνουσιν τὴν τε ὀρθίαν στάσιν καὶ τὸ βάδισμα, καὶ μὴ ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐκουσίαν ἀνέγερσιν τῶν κατακλινομένων ἢ πιπτόντων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀμνῶν. Ἡ ὄρεξις διατηρεῖται οἱ δὲ ἀμνοι θηλάζουσι προθύμως ἐὰν βοηθηθῶσι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ποιμένος. Πάντως παρατηρεῖται προοιῶσα ἀπίσχνανσις ἐξικνουμένη μέχρι καχεξίας ἀγούσης εἰς τὸν θάνατον τῶν νοσούντων ἀμνῶν.

Κατὰ τὴν ἐπὶ τόπου μετάβασιν ἡμῶν εὗρομεν ἀμνὸν πάσχοντα ἐκ τῆς ἀνωτέρω νόσου, ἡλικίας 10 περίπου ἡμερῶν χρώματος λευκοῦ μετὰ μελανῶν κηλίδων πέριξ τῶν ὀφθαλμῶν. Οὗτος παρουσίαζεν προκεχωρημένην καχεξίαν, παράλυσιν καὶ τῶν τεσσάρων ἄκρων καὶ ἀδυναμίαν ἀνεγέρσεως ἄνευ βοηθείας. (Φωτογραφία ἀμνοῦ).

Ἡ ψηλάφησις τῶν μυῶν τῶν ἄκρων καὶ ἰδίως τῶν γλουτιαίων τοιούτων, ἐπιτρέπει τὴν διαπίστωσιν ὅτι οὗτοι εἶναι δύσκαμπτοι καὶ παρουσιάζουσι

* Ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κτηνιατρικὴν Ἑταιρείαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 17 Φεβρουαρίου 1959.

σκληρίας κειμένης κατὰ βάθος. Ἡ αἰσθητικότης ἀφ' ἑτέρου ἦτο τὰ μέγιστα μειωμένη μὴ παρατηρουμένης σχεδὸν ἀντιδράσεως εἰς τὸν διὰ καρφίδος νυγμόν.

Ἡ τοιαύτη κλινικὴ εἰκὼν ἐνέβαλε εἰς ἡμᾶς τὴ ὑπόνοιαν ὅτι ἡ εἰς Ἀμ-

φίκλειαν παρατηρηθεῖσα νόσος τῶν ἀμνῶν ἦτο ἡ Μυϊκὴ Δυστροφία ἢ ἀποκαλουμένη ὑπὸ μὲν τῶν Ἀγγλοσαξόνων **Stiff Lamb Disease**, ὑπὸ δὲ τῶν Γάλλων **Maladie du Raide**, **Maladie des Muscles Blancs**.

Ἐθεωρήσαμεν ὅθεν σκόπιμον ὅπως προβῶμεν εἰς τὴν μελέτην τῆς νόσου ταύτης ἐκθέτοντες κατωτέρω τὰ ἡμέτερα εὐρήματα.

Πρὸς τοῦτο, προσεκομίσαμεν τὸν νοσοῦντα ἀμνὸν εἰς τὸ Κτηνιατρικὸν Μικροβιολογικὸν Ἰνστιτοῦτον ἔνθα προέβημεν εἰς τὴν θανάτωσιν καὶ νεκροτομὴν αὐτοῦ διαπιστώσαντες τὰ ἑξῆς :

Νεκροτομή :

- 1) Ἀπὸ τῆς θωρακικῆς κοιλότητος : Οὐδέν.
- 2) Ἀπὸ τῆς κοιλιακῆς κοιλότητος : Οὐδέν.
- 3) Ἀπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Νευρικοῦ Συστήματος : Οὐδέν.
- 4) Ἀπὸ τοῦ Μυϊκοῦ Συστήματος : Οἱ μύες ἡμιτενοντώδης, ἡμιμυενώδης, ἔσω ὀρθὸς μηριαῖος καὶ ὁ ἐν τῷ βάθει καμπτῆρ τῶν φαλάγγων παρουσιάζουσι χαρακτηριστικὰς ἀλλοιώσεις μυϊκῆς δυστροφίας ἥτοι αἱ ἀνωτέρω μυϊκαὶ μᾶζαι παρουσιάζον κατὰ τόπους χροιὰν λευκοκιτρίνην προσομοιάζουσαν πρὸς τὴν τοιαύτην τῆς σαρκὸς τῶν ἰχθύων, διεφορίζοντο δὲ σαφῶς ἀπὸ τῶν φυσιολογικῶν μυῶν. Ἡ ὑφὴ τῶν ἀποκεχωσμένων μυϊκῶν μαζῶν ἦτο

σκληρά, ἡ δὲ διὰ μαχαιριδίου τομὴ αὐτῶν ἦτο δύσκολος καὶ ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν ὑελώδους ἰστοῦ (ἦχος τριγμοῦ).

Ἱστολογικὴ ἐξέταση:

Αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ὑφηγητοῦ τῆς Παθολογικῆς Ἀνατομικῆς ἐν τῇ Κτηνιατρικῇ Σχολῇ Θεσσαλονίκης κ. Ἐλευθ. Τσιρογιάννη, πρὸς ὃν ἐκφράζομεν τὰς θερμότητας μας εὐχαριστίας.

Ἐκ τῆς ἱστολογικῆς ἐξετάσεως τῶν ἀποσταλέντων παθολογικῶν ὕλικῶν διεπιστώθη ὅτι: Αἱ πλείσται τῶν μυϊκῶν ἰνῶν ἦσαν ἐκπεφυλισμέναι. Εἰς ταύτας παρετηρήθη τελεία σχεδὸν ἐξαφάνισις τῆς ἐγκαρσίου ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γραμμωτῆς κατασκευῆς τῆς ἰνός. (Μικροφωτογράφημα Νο 1).

Μικροφωτογράφημα Νο 1.—Ἡ εἰκὼν παριστᾷ ἱστολογικὴν ἀλλοίωσιν ἐν ᾗ παρατηρεῖται ἡ τελεία ἐξαφάνισις τῆς ἐγκαρσίου γραμμωτῆς κατασκευῆς τῆς μυϊκῆς ἰνός. Αἱ μυϊκαὶ ἴνες εἶναι κατακερματισμέναι καὶ ἐξοιδημέναι, οἱ πυρῆνες πυκνωτικοί. Ἦδη παρατηρεῖται ὑπερπλασία τῶν πυρῆνων τοῦ σαρκειλήματος καὶ πολλαπλασιασμός συνδετικογενῶν κυττάρων ἐντὸς τοῦ διαμέσου ἰστοῦ. Χρῶσις Αἵματοξυλίνη - Ἡωσίνη).

Συγχρόνως διεπιστώθη εἷς τινα σημεῖα ὑπερπλασία τῶν πυρήνων τοῦ σαρκειλήματος, σπανιώτατα δὲ παρατηρήθη διήθησις ὑπὸ μονοκυττάρων. Εἷς τινα σημεῖα αἱ μυϊκαὶ ἴνες ἐνεφάνιζον διογκώσεις, συνισταμένας ἐξ ὁμοιογενοῦς ὕλης προελθούσης προφανῶς ἐξ ἀποτόμου πήξεως τῆς συσταλτῆς οὐσίας τοῦ μυός, ἐνῶ εἷς ἄλλας αὐταὶ ἦσαν κατακερματισμέναι. (Μικροφωτογράφημα No 2).

Μικροφωτογράφημα No 2.— Εἷς τὸ δεξιὸν τῆς εἰκόνης διακρίνεται φλεγμονώδης ἀντίδρασις παρισταμένη ὑπὸ λευκοκυτταρικῆς διηθήσεως. Παρατηροῦνται κυρίως ἄφθονα λεμφοκύτταρα καὶ τινα ἰστιοκύτταρα. Περὶ τὸ κέντρον τῆς εἰκόνης καὶ ἀριστερὰ τῆς διηθήσεως ταύτης διακρίνεται σαφῶς ἡ ὑαλοειδὴς ἐκφύλισις καὶ ὁ κατακερματισμὸς τῶν μυϊκῶν ἰνῶν. (Χρῶσις Αἱματοξυλίνη-Ἡωσίνη).

Εἷς τινα σημεῖα τοῦ παρασκευάσματος αἱ μυϊκαὶ ἴνες διατηροῦσιν εἰσέτι τὴν φυσιολογικὴν αὐτῶν ὕφην καὶ εἶναι ἀνέπαφοι.

Σημειωτέον ὅτι αἱ αὐταὶ μικροσκοπικαὶ ἀλλοιώσεις παρατηρήθησαν καὶ ἐπὶ ἱστολογικῶν παρασκευασμάτων προερχομένων ἐκ μυῶν φαινομενικῶς ὑγιῶν. Ἡ παράθεσις παρασκευάσματος σκελετικοῦ μυὸς προερχομένου ἐκ

φυσιολογικοῦ ἀμνοῦ καθιστᾷ εὐχερεστέραν τὴν διαπίστωσιν τῶν ἀλλοιώσεων τούτων. (Μικροφωτογραφημα Νο 3).

Μικροφωτογράφημα Νο 3.—Ίστολογικὴ εἰκὼν σκελετικοῦ μυὸς ληφθέντος ἐκ φυσιολογικοῦ ἀμνοῦ τῆς αὐτῆς ἡλικίας μὲ τοὺς προσβεβλημένους. Σημειωθῆτω ἡ διατήρησις τῆς ἐγκαρσίου γραμμωτῆς κατασκευῆς τῆς ἰνὸς καὶ ἡ καθ' ὅλον τὸ μῆκος ἀκεραιότης αὐτῆς. (Χρῶσις Αἱματοξυλίνη - Ἡωσίνη).

Μικροβιολογικὴ ἐξέτασις :

Αἱ γενόμεναι καλλιέργειαι εἰς διάφορα θρεπτικὰ ὑποστρώματα ὥς καὶ ὁ πειραματικὸς ἐνοφθαλμισμὸς πειραματοζῶων δὲν ἀπέδειξε τὴν ὕπαρξιν μεταδοτικοῦ τινὸς νοσήματος.

Βασίζόμενοι ὅθεν ἐπὶ τῶν προαναφερθέντων κλινικῶν, νεκροτομικῶν, παθολογοανατομικῶν καὶ μικροβιολογικῶν δεδομένων δυνάμεθα, φρονοῦμεν, νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ εἰς Ἀμφίκλειαν διαπιστωθεῖσα παρ' ἡμῶν νόσος εἶναι ἡ Μυϊκὴ Δυστροφία τῶν ἀμνῶν.

Αίτιολογία :

Οἱ πλείστοι τῶν ἀσχοληθέντων μὲ τὴν μελέτην τῆς Μυϊκῆς Δυστροφίας τῶν ἀμνῶν συγγραφεῖς ἀποδίδουσι τὴν γένεσιν ταύτης εἴτε εἰς ὑποβιταμίνωσιν Ε ἢ εἰς ταύτην συνδυαζομένην μὲ μεταλλοπενίαν τινά.

Τοιοιτοτρόπως ὁ Liegeois ^(*) φρονεῖ ὅτι ἡ Μυϊκὴ Δυστροφία καὶ ἡ συμπαρομαρτοῦσα κατὰ Zenker ἐκφύλνσις τῶν μυνῶν ὀφείλεται εἰς ὑποβιταμίνωσιν Ε ἀπλῆν ἢ σύνθετον (Ε - Α).

Ὁ Muth ^(*) ἠδυνήθη νὰ ἀναπαραγάγῃ πειραματικῶς τὴν νόσον διὰ τῆς χορηγήσεως σιτηρεσίου ἐλλιποῦς εἰς βιταμίνην Ε. Πάντως ὁ ἴδιος παραδέχεται τὴν συμβολὴν τῆς ἐλλείψεως ἰχνοστοιχείου τινὸς εἰς τὴν γένεσιν τῆς νόσου.

Οἱ Hutya, Marek καὶ Maninger ^(*) ἀποδίδουν τὴν νόσον εἰς τὴν διατροφὴν τῶν προβατινῶν δι' ἐλλιποῦς καὶ ἀκαταλλήλου σιτηρεσίου.

Ὁ Udall ^(*) πιστεύει ὅτι αὕτη εἶναι μὲν τροφικῆς φύσεως ὀφείλεται ὅμως εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐκ τοῦ σιτηρεσίου, ἐπαρκοῦς ποσότητος φωσφόρου, δι' ὃ καὶ χορηγεῖ εἰς τοὺς νοσοῦντας ἀμνοὺς ἀραιὰν διάλυσιν φωσφορικοῦ ὀξέος, ἐπιτυγχάνων ἐνίοτε ὥς λέγει τὴν ἴασιν αὐτῶν.

Κατὰ τὸν Ἀσπιώτην ^(*) ἡ μυϊκὴ δυστροφία ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς ἔλλειψιν ἐκ τοῦ σιτηρεσίου Βιταμίνης Ε.

Ὁ Corsico ^(*) ὑποστηρίζει τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ νόσος ὀφείλεται εἰς σύνθετον Βιταμινοπενίαν καὶ Μεταλλοπενίαν καὶ τέλος ὁ Hogue ^(*) παραδέχεται ὅτι ἔλλειψις Βιταμίνης Ε καὶ σεληνίου συνιστῶσιν τὴν γενεσιουργὸν αἰτίαν τῆς μυϊκῆς δυστροφίας τῶν ἀμνῶν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων προκύπτουσι φρονοῦμεν τὰ κάτωθι συμπεράσματα :

- 1) Ἡ μυϊκὴ δυστροφία τῶν ἀμνῶν ὑφίσταται καὶ παρ' ἡμῖν.
- 2) Ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆς λαμβάνει χώραν ἀνεξαρτήτως ἐποχῆς.
- 3) Αὕτη ἐμφανίζεται συνήθως εἰς τοὺς ἀμνοὺς τῶν πρωτοτόκων προβατινῶν καὶ δὴ κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεως τῶν.
- 4) Αὕτη πιθανώτατα ὀφείλεται οὐ μόνον εἰς ἔλλειψιν Βιταμίνης Ε ἀλλὰ καὶ εἰς μεταλλοπενίαν τινά.

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἐπιφυλασσόμεθα ὅπως δοθείσης εὐκαιρείας, προβῶμεν εἰς πληρεστέραν μελέτην τῆς νόσου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Ἀσπιώτη Ν. : Φυσιολογικὴ Διατροφή τῶν ζώων, 1950.
- 2) Corsico G. : Atti della Soc. Ital. Sc. Veterinarie, Vol. VII, 1953, 566.
- 3) Hogue E. D. : Cornell Nutr. Conf. 12-13 Nov. 1958.
- 4) Hutya, Marek & Maninger. Sp. Path. & Ther. of Dom. Animals, 1949.
- 5) Liegeois F. : Pathologie Médicale des Animaux Domestiques, 1955.
- 6) Muth O. H. : Yearbook of Agriculture. Washington D. C. 1956.
- 7) Udall H. D. : The Practice of Veterinary Medicine, 1943.

RIASSUNTO

MIODISTROFIA DEGLI AGNELLI

Da

E. STOFOROS

Medico - Veterinario

1. La miodistrofia degli agnelli esiste pure in Grecia.
2. La sua manifestazione é indipendente dalla stagione.
3. É dovuta non solo alla carenza vitaminica (Vitamina E), ma pure alla carenza di altre sostanze oligodinamiche.
4. Si manifesta dal primo giorno della nascita.
5. Principalmente vengono colpiti gli agnelli delle primipare pecore.

**ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΚΑΡΔΙΤΙΣ ΕΙΣ ΑΓΕΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΥΤΗΣ ***

Ὑπό

Ε. ΤΡΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κτηνιάτρου

Εἰσαγωγή: Ἡ διὰ ξένου σώματος τραυματική περικαρδίτις τῶν βοοειδῶν παρουσιάζεται ὑπὸ τῶν περισσοτέρων συγγραφῶν ὡς λίαν θανατηφόρος. Ἡ διάγνωσις αὐτῆς ἀποτελεῖ ἔνδειξιν διὰ τὴν σφαγὴν τοῦ πάσχοντος ζώου.

Ἡ ἐντύπωσις αὐτῆς καλὴ ἔκβασις τῆς διὰ γαστροτομῆς ἐπεμβάσεώς μας, εἰς ἀγελάδα φέρουσιν ἐντὸς τοῦ κεκρυφάλου ἀριθμῶν ξένων σωμάτων ἐξ ὧν τὸ ἓν εἶχεν τρώσει τὸ περικάρδιον, καὶ τὸ γεγονός ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐνεργεῖται εἰς ἀγελάδα ἐπιτυχῶς γαστροτομή, παρὰ τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Νομοῦ Φθιώτιδος μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἡ περίπτωσις εἶναι ἀξία ἀνακοινώσεως.

Ἱστορικόν: Ἀγελὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα Αὐγοῦλα ἡλικίας 3 ἐτῶν, φυλῆς Switz ἀνήκουσα εἰς Πρότυπον Κτῆμα Βαρδατῶν (Λαμίας) παρηκολουθεῖτο ἀπὸ εἰκοσαήμερον καὶ πλέον παρὰ τοῦ Δ/ντοῦ τοῦ Ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Λαμίας ὅστις τὴν 23-4-58 μᾶς παρεκάλει ὥπως ἐξετάσωμεν τὸ προσαχθὲν εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Κτηνιατεῖον Λαμίας πᾶσχον ζῶον καὶ ἐνεργήσωμεν κατὰ τὸ δοκοῦν.⁽¹⁾

* Ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Ἑλλ. Κτην. Ἑταιρείαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 17/2/1959

1) Ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τὸν Δ/ντὴν τοῦ ἀγροτικοῦ Κτηνιατρείου Λαμίας κ. Ἀναστ. Τσέλιον διὰ τὴν εὐκαιρίαν ἣν μᾶς παρέσχεν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω ἐργασίας.